

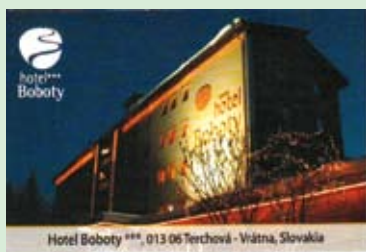
nevynechajte hotel Boboty! Je v Terchovej, ste v kraji Jánošíka! A beťari zbojníci si na nás posvietili. Prepadi nás, dážd' nedážd', všetci von! Nezbjáli, ale ponúkli chlieb so soľou, borovičku a tanec s valaškami, ba dokonca mali so sebou aj pekné dievčiny, (aby chlapom nebolo ľúto!), ktoré

nás „mladikov,, vytiahli do tance. Och akí zbojníci! Tých by určite za rebro nevešali. Trošku spozdení, ale čo to. Davaj na Vychylovku- historickú lesnú železnici. Bola tu kalamita, poválané stromy a z potôčikov prudké rieky. Poobmývané koľaje a mostíky. Ale i tak úžas nad skan-

zenom s ukážkou Jánskych zvykov, spevu, hudby ale i čerstvo pečených koláčov a šišíek smažených s kapustou a slaninou na rozpálenej peci na oleji. V miestnej krčme dobre padla aj borovička na zahriatie sa.

Ďalším cieľom je Veľká Rača-Oščadnica. (cez Starú Bystricu, kde sme sa zastavili pozrieť si slovenský orloj). Skôr než sa pus-

novke, zvláštny pocit. Ako by to bolo, ale hneď vedľa je atrakcia možno aj celej Európy, čo sa týka dĺžky a veľkosti, bobová dráha.

Dĺžka 1300 m -Maximálna rýchlosť 40 Km/h

Počet zákrut 15 -Počet rondlov 1 -Počet skokov 12 -Dĺžka vleku 420 m

Nemyslel som si, že sa na túto pochabosť dám... ale chcete sa zahanbiť? Idú iní, musím aj ja. Jedna zo sprievodkýň - Eva, sa nadomňou zľutovala a tento nástroj-bob riadila, pribrzdovala spúšťala. Zákruty v 45 st. uhly, kľčovite sa držiac, sme zvládli jednu za druhou. Dážd' sa spustil ešte intenzívnejšie ako kedykoľvek. Prudká sprcha. Dráha prechádza od vrcholovej stanice Dedovky popod chatu Koliba, niekoľkými serpentinami medzi lanovkou a zjazdovkou č.2, aby potom premostením prešla na úžasný 360 stupňový rondel a stratila sa v lese medzi Grúnikom a zjazdovkou č. 2, kde sa bude krásnymi serpentinami a skokmi dostávať až na dojazd zjazdovky na Grúniku, odtiaľ sa na-

späť na vrchol dostanete stále na vozíku 400 m vlekom.

Ruky vytiahnuté ako orangutan v strachu držiac sa, prežili sme! Premočený ani vodník – a dostať sa lanovkou potom dolu? Veď to už bola hračka. Dnes, to považujem za najväčšiu atrakciu cesty, treba to skúsiť a tí čo to skúšali už častejšie, to majú ako najkrajšiu zábavu.

K večeru nás privítalo lyžiarske stredisko Makov. To už sme až pri moravských hraniciach. Športové centrum

vrátane aj golfových možností s vlekom, sme juhozápadne od mesta Čadca. Hotel Husárik nás pritulil, a akoby personál na čele s kuchárom odhadli naše „adrenalinové,, zážitky, pripravil pre nás bohatú večeru so spevom miestneho ženského zboru.

V ďalší deň sa dostávame do Rajeckej doliny a zastavíme sa v autotocampingu Slnčné skaly. A tu, akoby počasie chcelo potvrdiť, že meno miesta so slnkom má niečo spoločné, slnko sa rozsvietilo a bolo konečne po daždi! Áno v posledné hodiny našej cesty. Camping v Rajeckých Tepliciach je lesopark a po prezentácii sme sa vydali do kúpeľov v Rajeckých Tepliciach – Afrodite. Netreba sa rozpisovať nad jedným z najkrajších slovenských kúpeľov, lebo už prezentáciu poznáte z dvoch našich predošlých čísiel nášho Svensk Slovak Info! Treba len pripomenúť, že sme prezentovali aj kúpele Lúčky a Bešeňovú. V kúpeľoch majú naši členovia špeciálnu zľavu!

A keď ste už v Rajeckých, vyskúšajte reštauráciu – kolibu Mlynárka. Bude sa vám páčiť! Naša cesta sa pomaly chýli ku koncu. Rozlúčili sme sa s našimi žilinskými sprievodkýňami a cez Rajec kú Lesnú, kde je náš povestný slovenský betlehem, a pokračovali tam, kde naša úžasná cesta začala. Do Bratislavy.

Jún 2012-06-26

Dušan Daučík

